

140. Poslanstvo ljudi. Namen Gospodovega učlovečenja

1 (Gospod): »Ne smete pa si predstavljati, da je to nekaj, kar je nadvse težko doseči, nasprotno, prav lahko si je to pridobiti; kajti Moj jarem, ki vam ga s svojimi zapovedmi polagam na tilnik, je lahek, in njegovega bremena ni težko nositi. Toda v dneh tega mračnega časa Božje kraljestvo trpi nasilje in tisti, ki si ga želijo pridobiti, si ga morajo s silo iztrgati, to pomeni, da je zdaj težko posekati vse stare in zarjavele navade, ki so pod vplivom malikov in zapeljivih čarov sveta pognale korenine v človeku, torej povsem sleči starega človeka kot staro ponošeno oblačilo in iz Mojega nauka izoblikovati povsem novega človeka.

2 Ko pa se bodo pozneje že otroci vzgojili v Mojem nauku, bodo kot možje polni dobre in trdne volje do Mojega nauka nosili lahko breme.

3 Moj nauk pa je sam po sebi kratek in lahko doumljiv; kajti od ljudi ne zahteva drugega, kot da verujejo v resničnega Boga in Ga kot dobrega Očeta in Stvarnika ljubijo nadvse, in svoje bližnje kot samega sebe; to pomeni, da sočloveku storiš vse tisto, kar bi si ti v razumnih mejah želel, da bi tudi on storil tebi. Toliko ljubezni do sebe pa že gotovo čuti vsak človek, da si ne želi, da bi mu njegov bližnji kaj slabega storil - in zato tudi on česa takega naj ne bi storil drugemu!

4 Nikoli ne povrnite slabega s slabim, temveč delajte dobro celo svojim sovražnikom; potem boste zelo napredovali v podobnosti Bogu, ki pusti tudi Svojemu soncu vziti in sijati tako nad dobrimi kot nad slabimi! Jeza in maščevanje se morata umakniti iz vaših src; na njuno mesto morajo priti usmiljenje, dobrotu in blagost. Tam, kjer se to zgodi, tudi podobnost Bogu ni več daleč, in to je edini cilj, za katerega si morate vsi prizadevati.

5 Toda, kot rečeno, ta zadeva prav v tem času ni tako lahka, kot bi si morda kdo mislil. Za to se bo moral vsak kar naprezati in to brez izjeme. Toda, kdor se bo pogumno bojeval, bo lahko tudi prepričan o svoji zmagi in tudi brez plačila ne bo ostal; kdor pa se bo izkazal za malo dušnega strahopetca, bo tudi prejel plačilo strahopetca. Potem bo veljalo: Če bi se bil bojeval, bi tudi zmagal; ker pa si se izogibal boju, potem tudi do plačila zmagovalca nisi upravičen, in sam sebi pripiši, da se boš moral kot strahopetec, brez plačila odstraniti s polja življenja.

6 Toda Jaz menim, da se nihče ne bi smel bati boja, ko je nagrada za zmago tako visoka.

7 Jaz sem tisti, ki vam to pravi, in menim, da pač ne potrebujete nobenega višjega dokaza, če verujete, da sem Jaz tisti, za katerega ste Me sami prepoznali.«

Jakob Lorber
JVE KNJIGA 7